

нѣкому нѣщо. Нѣколко дена отъ това, свидѣтелътъ се срѣщналъ веднѣжъ съ Александра на Костинбродския ханъ, гдѣто послѣдния го молилъ да отиде при него, защото ималъ да му съобщи важно нѣщо и че на другия денъ щѣлъ да замине за Виена. Той не отишълъ, но на сутринята при него дошелъ на станцията обвиняемия и го молилъ да прѣдаде на Георги Кузманова, че щомъ се свърши работата (убийството) да му телеграфира въ Виена за кждѣто заминвалъ. По исканието на свидѣтелътъ, Карагюловъ написалъ на едно парче книга приблизително слѣдующия текстъ на телеграммата, която трѣбвало да му се отправи: „Свършено, ела си“. Слѣдъ това обвиняемия зарѣчалъ Тепавичарову да вѣрва на думитѣ на брата му Григора и да слуша всичко каквото му каже. — Сѣщия, 15 дена прѣдъ заминаването си за Виена, канилъ свидѣтелътъ да отидѣли заедно въ градътъ, за да му показалъ кжщата, въ която се събирали заговорщицитѣ, но той отказалъ. За всичко това свидѣтелътъ съобщилъ своеврѣменно за властѣта. (п. V, л. 25 — 33).

По разни донесения полицията е силно подозирала Софийския жителъ Спасъ Лепавцовъ, а отъ сѣтнѣ направилъ въ домътъ оу обискъ, при който било задържано и приложено при дѣлото едно писмо, адресувано на обвиняемия отъ приятеля му Коста Арсениелъ отъ г. Ломъ, въ което послѣдния между друго съобщава, че е унищожилъ писмото, което Лепавцовъ му билъ писалъ. Това обстоятелство, притурено къмъ свѣдѣнията, които полицията е притѣжавала вече за участието на Лепавцова въ заговорътъ противъ държавния режимъ, е дало поводъ на сждебно противъ него прѣслѣдване въ врѣме на което той, привлеченъ въ качеството на обвиняемъ, е далъ слѣдующитѣ показания:

Прѣзъ м-ць Октомврий 90 г. нему му казалъ Трайко Трайковичъ — а Трайковичъ се научилъ отъ Петра Станчевъ — какво емигранта Ив. Козаровъ пристигналъ и щѣли да вършатъ голѣми работи. Лепавцовъ съобщилъ това Илия Георгиеву и го молилъ да му раскаже, ако знае нѣщо по това, което имало да става; въ отговоръ чулъ, че Д. Ризовъ изпратилъ отъ Бѣлградъ до Наума Тюфѣкчиевъ въ София нѣколко души хора да убиятъ Г. Стамболова, и че Ив. Козаровъ, който ималъ сжщата цѣль, се билъ криялъ въ една кжща, отъ гдѣто сполучилъ да избѣга, когато полицията вървейки по стжжикитѣ